నిత్యజీవితంలో ఆధ్యాత్మికసాధన

పుణ్యకర్మలచేత పుడమి త్యాగముచేత
ప్రేమ భావములను పెంపుజేసి
దానవత్వమణచి దైవభక్తిని పూని
నిత్యజీవితంబు నెఱపునరుడ!

ప్రేమస్వరూపులారా!

మానవ జన్మము అతి దుర్లభము, దుర్లభమైన మానవ జన్మలో పవిత్రమైన శాంతి పొందటం మహా దుర్లభము. పుట్టినది మొదలుకొని గిట్టునంత వరకు మానవుడు ఎన్నియో మార్పులు చెందుతున్నాడు. కాని ఎట్టి మార్పులు చెందుతున్నాడని విచారణ చేస్తే ఎట్టి మార్పులో మానవునికే తెలియదు. అతనికి తెలియని మార్పులు, ఆతనికి తెలియని కూర్పులు, అతనికి తెలియని చేర్పులు జగత్తునందు జరుగుతున్నాయి.

బాల్యంబునందున పలువురితో గూడి
ఆటపాటలందు ఐక్యుడగును
యవ్వనంబలరిన అలరు విల్తుని పోల్కి
కామినీలోలుడై క్రాలుచుండు
అర్ధవయస్సున ఐహికంబున మున్గి
ద్రవ్యమార్జించుట దవిలియుండు
ముదిమి వచ్చినయంత మురహరి తలవక
అది ఇది లేదని ఆలపించు
వివిధ దుర్వ్యసనంబులు వీడలేక
భక్తి మార్గంబు వెతుకు ఆసక్తి లేక
కర్మపంకిలమున బడి క్రాలుచుండు

sri sathyasaivachanamrutam

మట్టికల్పును జన్మంబు మానవుండు

మానవుడు చాలా మేధావంతుడు. కాని, ఈ మేధాశక్తిని ఏ మార్గములో ఉపయోగించాలనేది తనకు తెలియలేకపోతున్నది. తెలిసినా దానిని పెడ మార్గము పట్టిస్తున్నాడు మానవుడు. ఈ విధమైన మార్గమునకు కారణమేమని ప్రశ్నించగా 'మాయ' అని చెబుతున్నాడు జవాబు.

కేవలము పేరుకు మాయగానీ, 'మాయ' అనే స్వరూపము లేదు. జగత్త్రయము ఆడించి, ఆలించి, పాలించి, మురిపించి, మైమరపించేది మాయ అని భ్రమిస్తున్నారు. దీనినే పండితులు మాయానర్తకి అని పేరు పెడుతూ వచ్చారు. ప్రతి మానవుణ్ణి మాయ నాట్యము చేయిస్తున్నాది. అయితే ఈ నర్తకిని ఏవిధముగా వశము చేసుకోవాలి? న-ర్త-కి. కీర్తనచేత నర్తకి వశమైపోతుంది. దీనినే భక్తి మార్గమని ప్రబోధిస్తూ వచ్చారు. నీటిలో పూర్తిగా మునిగిన వ్యక్తి ఎట్టి మాటలు మాట్లాడలేడు. పైపైన తేలేవాడు మాత్రమే మాటలు చెప్పగలడు. అదే విధముగా ప్రేమలో మునిగి, ప్రేమతత్త్వము అనుభవిస్తున్న వ్యక్తి ఏవిధముగా ప్రేమ స్వరూపము గురించి వర్ణించగలడు? ప్రేమ, ప్రేమ అని చెబుతూ పైపై తేలే వ్యక్తి మాత్రమే అనేక విధముల ప్రేమను వర్ణిస్తుంటాడు. ఈనాటి మానవుని పరిస్థితి ఇదే విధముగా ఉంటున్నది. ప్రేమను ఏమాత్రము చూడక, ప్రేమను ఏమాత్రము అనుభవించక, ప్రేమ తత్త్వాన్ని ప్రబోధించటము హాస్యాస్పదముగా ఉంటుంది. ప్రేమతత్త్వమునకు ఎట్టి సాధన మనం చేయాలి? అసలు సాధన అంటే ఏమిటి? సాధన అనగా అనాత్మను మరచి ఆత్మను చింతించటమే? అనిత్యమును మరచి నిత్యమును స్మరించటమే! అవిద్యను మరచి విద్యను తెలుసుకోటమే! సాధన అనగా ప్రత్యేకించి జప, తప, యజ్ఞ, యాగాదులు చేయటంకాదు.

కర్తవ్యమును సక్రమంగా నిర్వహించటమే గొప్ప సాధన

అనేక మంది స్త్రీలు తమతమ కర్తవ్యములను తాము నిర్వర్తించుకుంటూ, తమ గృహములోని పనులు తాము చేసుకుంటూ తమ భర్తలను, బిడ్డలను పోషించుకుంటూ ఉంటారు. 'అయ్యో! నేను సత్సంగములో ప్రవేశించలేకపోతినే', అని బాధపడుతుంటారు. 'ప్రసంగములకు వెళ్ళలేకపోతినే', అని విచారిస్తారు. సత్సంగములో ప్రవేశించినంత మాత్రమున, సమావేశములో చేరినంత మాత్రమున తాను చేసిన ఉపకారము ఏమిటి? ఇంటిలో పిల్లలను చూచుకొని

sri sathyasai vachanamrutam

ఇంటిని పరిశుద్ధము చేసుకొని భర్తను సరియైన మార్గములో ఆనందపరచి కుటుంబములో ఆరోగ్యజీవితమును గడపటమే సరైన సాధన. సాయంకాలము, తెల్లవారి పిల్లలకు భర్తకు అన్నం వండటము వారికి వడ్డించటము ఆఫీసుకో, స్కూలుకో పంపటము తదుపరి తన నిత్యకృత్యములు తాను నెరవేర్చుకోటం. ఇది కూడా ఒక సాధన. మొట్టమొదట అన్నం వండే సమయంలో గొప్పసాధన సలుపుతున్నారు. బియ్యములోని రాళ్ళను వేరుచేసి అన్నమువండుతారు. రాళ్లను వేరుచేయటము, బియ్యము వేరు చేయటము, బియ్యము సంస్కరింపచేయుటము క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞ విభాగయోగము. అనుభవించే బియ్యము క్షేత్రజ్ఞుడు. పారవేసే రాళ్ళు క్షేత్రము. తదుపరి కూరలు వండాలి. కూరగాయలు కత్తితో తరుగుతారు. ఆ సమయంలో ఏవిధంగా భావించాలి? 'నేను కూరగాయలు కాదు తరగటము, నాయందున్న దుర్గుణములను తరుగుతున్నాను. జ్ఞానమునే కత్తితో తరుగుతున్నాను. ప్రేమ అనే జలములో వేస్తున్నాను. విజ్ఞానమనే మంటలో ఉడికిస్తున్నాను. శ్రద్ధ, భక్తి అనే ఉప్పుకారము వేస్తున్నాను" అని. ఇది చక్కని రుచికరమైన వంట. ఇంక సాయంకాలము సమయములో పూరీలు చేసి అందిస్తుంది తల్లి పిల్లలకు. పూరీలు చేస్తున్న సమయములో భజనకు పోకుండా అయ్యో నేను వంట ఇంట్లోనే నా కాలమంతా జరిగిపోతున్నదని బాధ పడనక్కరలేదు. ఆ పూరీలు చేసే సమయంలో 'నా హృదయము విశాలము చేస్తున్నాను' అనే పవిత్ర భావము స్మరించు. ఇల్లు ఊడుస్తూ ఉంటుంది. ఆ సమయంలో నేను ఇల్లుకాదు ఊడ్చేది. నా హృదయమును పరిశుద్ధము చేస్తున్నాననే సంకల్పమును వహించు. ఇలాంటి సత్సంకల్పములన్నీ సరైన సాధనలు. కేవలము పదిమందిలో పోయి కూర్చుని విన్నది విని తిరిగి ఆ స్థలము వదలి రావటంకంటె ఇంటిలో సక్రమమైన మార్గములో సరైన సాధనల లోపల ఇంటిలోని వారిని పోషించుకోటం సరైన సాధన. కర్తవ్యమును నిర్వర్తించటమే గొప్పసాధన! ఇలాంటి పవిత్రమైన దానిలో నడచినప్పుడు ఇంతకంటె సాధన ఏముంటుంది.

ఎవరి ఆశ్రమ ధర్మాన్ని వారు పాటిస్తూ కాలమును సార్థకము చేసుకోవాలి

సర్వసంగ పరిత్యాగులవలె కనిపిస్తూ, కాషాయ వస్త్రములు ధరించి అహంకార

sri sathyasai vachanamrutam

మమకారములు విడువలేని వ్యక్తులు ఎంతమంది కనిపించటం లేదు? మండన మిశ్రుని భార్య ఉభయభారతి. ఆమె మహాజ్ఞాని. ఆమె సర్వసంగ పరిత్యాగియై ఒక ఆశ్రమము నిర్మించుకొని అందులో స్త్రీలను చేర్చుకొని స్త్రీ ధర్మము నిత్యము ప్రబోధిస్తూ వచ్చేది. ఒకనాడు తన శిష్యులతో గంగానదికి స్నానమునకు వెడుతున్నది. ఒక చెట్టునీడన ఒక సన్యాసి తాను నీరుత్రాగే సొరకాయ బుర్రను తలక్రింద పెట్టుకొని పడుకున్నాడు. పక్కన వెడితే తీసుకుపోతారని తలక్రింద పెట్టుకున్నాడు. ఉభయభారతి చూచింది. తనవెంటనున్న శిష్యులతో "చూశారా! ఈ సన్యాసి సర్వసంగ పరిత్యాగి అయికూడా సొరకాయ బుర్రను విడువలేకపోతున్నాడు. ఇతనికి దానిపై ఎంతటి అభిమానము ఉంటున్నది! ఇంత అజ్ఞానముతో నున్నవాడు సన్యాసి ఎట్లా అవుతాడు?" అని వ్యాఖ్యానించింది. తదుపరి ఆమె స్నానము చేసి వస్తున్నది. ఆ సన్యాసి బుర్రను తీసి ఆమె వస్తున్న దారిలో పారవేశాడు. అప్పుడామె "అయ్యా! మీకు కేవలం అభిమానము మాత్రమే ఉంది అనుకున్నాను; అహంకారము కూడా ఉంటున్నది", అన్నది. నేను సర్వసంగ పరిత్యాగినని ఆ సొరకాయ బుర్రను విసిరి వేయటము అహంకారమైపోయింది. లోకాభిమానము కలిగినవాడు ఎన్ని సాధనలు చేసి ఏమి ఉపయోగము! అప్పుడు ఉభయభారతి "అన్నీ వదలిన వానికి ఈ అభిమాన మమకారములు, అహంకారము మంచిదికాదని" అనేక విధములుగా బోధించింది. సన్యాసి ఆమె పాదములపైబడి ఈ అహంకార, మమకారములను నేటినుండి వదలి సర్వసంగ పరిత్యాగియై జీవిస్తానని మాటిచ్చాడు.

అదేవిధముగా ప్రతిమానవుడు త్యాగము చేస్తున్నానని భావిస్తున్నాడు గానీ ఏమిటి త్యాగము చేశాడు? త్యాగమంటే ఏమిటి?

ఆస్తి ఆలి వీడి అడవికేగుట కాదు
భావమందు దుష్టభావము వీడుటే
త్యాగమగును అదియె యోగమగును

అనేకమంది ప్రాకృతమైన చర్యలలో త్యాగము చేస్తున్నారు. ఇదికాదు త్యాగము. మనయందున్న దుర్గుణములు త్యాగము చేయాలి. దుర్భావములు త్యాగము చేయాలి. దురహంకారము త్యాగము చేయాలి. దురభ్యాసములు త్యాగము చేయాలి. ఇది నిజమైన త్యాగము. ఇల్లువాకిలి వదలి

sri sathyasai vahini

వెళ్ళిపోవటము చాలా సులభమే. ఇది గొప్ప కష్టమైనది కాదు. కాని మనలను బాధించి అనేక విధముల పెడమార్గమును చూపే దుర్గుణములు మనం త్యాగము చేయాలి. లోకములో నవగ్రహములంటారు. నవగ్రహములు కాదు మనలను బాధించేవి. రెండే రెండు గ్రహములు. రాగ ద్వేషములనే రెండు గ్రహములు. ఈ రాగద్వేషములనే గ్రహములు మానవుని అనేక విధములుగా పట్టి పీడిస్తున్నాయి. ఈ రెండింటిని వదులుతే శాంతి మన వశమై పోతుంది. శాంతికి వేరే ప్రత్యేక సాధనలు చేయనక్కరలేదు. మనము చేయవలసిన కర్తవ్యకర్మలు నిర్వర్తించాలి. నీవు గృహస్థుడుగా ఉంటున్నావు. నీ గృహస్థ ధర్మము నిర్వర్తించుకో. మీరు బ్రహ్మచారులుగా ఉంటున్నారు. ఈ బ్రహ్మచర్య తత్వమును మీరు నిర్వర్తించుకోండి. ఈ విధముగా ఎవరెవరి ఆశ్రమ ధర్మాన్ని వారు పాటించుకుంటూ పవిత్రమైన భగవచ్చింతన చేసుకుంటూ కాలమును ఎంతైనా సార్థకము గావించుకోవచ్చు.

దేహములు మారుతూ వచ్చినా దేహమందున్న సూత్రము ఎప్పటికి మారదు

కానీ ఈనాటి లోకము యొక్క పరిస్థితి మరింత చిత్రముగా ఉంటున్నది. మంచి విషయములు, పవిత్రమైన విషయములు, ఆదర్శవంతమైన విషయములు చెప్పినప్పుడు వారికి అవి చెవికి సోకవు. చెడ్డమాట లెవరైనా మాట్లాడుతుంటే రెండు చెవులు చాలవు. ఇంకా అందరి చెవులూ తీసుకొని వినటానికి ప్రయత్నిస్తాడు.

మంచి మాట వినరు మనసిచ్చి చెప్పినా
చెడ్డమాట ముందు చెవిని బడును
ఇట్టివారు నన్ను ఎరుగంగ నేర్తురా
ఎంత చదువులున్న ఏమి ఫలము?

ఈనాటి మానవుని పరిస్థితి ఈవిధమైన చర్యలలో నడుస్తోంది. మంచిని చూడాలంటే వారికేమాత్రము ఇష్టముండదు. అంతా చెడ్డనే చూడాలి. మంచిని వినాలంటే మనసే రాదు. చెడ్డ వినాలంటే మనసంతా అక్కడే ఉంటుంది. ఇంక మంచి విషయాలు తలంచాలంటే తలపునకే రావు. అసలు చెడ్డవి పిలువనక్కరలేదు. అవే వచ్చి చేరుతుంటాయి. కారణమేమిటి? మన జీవితము యొక్క అభ్యాసము ఆవిధంగా గావించుకుంటూ వచ్చాము. అభ్యాసము మంచిదిగా

sri sathyasai vacharamrutam

ఉండాలి. ఉన్నది ఒక్కటే. కానీ అనేకత్వాన్ని అది చేర్చుకుంటుంది. ఇది చూడండి ఒక పూలమాల. ఇందులో పూలు అనేకంగా ఉన్నప్పటికి దారం ఒక్కటిగానే ఉంటుంది. ఇది నిన్న దారమే. నేడు దారమే. రేపు దారమే. ఈ పూలు నిన్నమొగ్గ ఈరోజు విచ్చుటం. రేపు వాడిపోటం. పువ్వులనేవి మన దేహములే. నేడు యవ్వనం పూవు వంటిది. తదుపరి నీవు వృద్ధుడవు వాడిపోతావు. ఈ విధంగా దేహములు మారుతూ వస్తాయి కానీ ఈ దేహమందున్న సూత్రము ఎప్పటికి మారదు. త్రికాలములందు ఏకత్వంగా ఉంటుంది. దీనినే బ్రహ్మసూత్రము అన్నారు. అందరి యందు బ్రహ్మతత్త్వమే ఉంది. అది ఎప్పటికి మార్పు చెందేది కాదు. కానీ ఈ సూత్రములో చేర్చబడిన జీవులనే పుష్పములు మార్పుచెందుతూ ఉంటాయి. కనుక మార్పు చెందే జీవితానికి మనం ఏమాత్రము విచారించనక్కరలేదు. మార్పు చెందనిదానిని మనము ప్రయత్నపూర్వకముగా సాధించాలి. ఇదే మనం చేయవలసిన సాధన.

భగవంతుడిచ్చిన బుద్ధిని, మనస్సును సక్రమమైన మార్గములో పెట్టాలి

మనకిచ్చిన బుద్ధిని, మనస్సును సరైన స్థితిలో ప్రవేశపెట్టాలి. ఈ టంబ్లరులో నీరుంది. ఈ నీటి అడుగున చక్కెర వుంది. కానీ పైన నీరు మనం త్రాగినప్పుడు ఏవిధమైన రుచీ అనిపించదు. ఇందులో ఒక స్పూను వేసి చక్కగా కలిపినప్పుడు అడుగున ఉన్న చక్కెర అన్ని భాగములలో ప్రవేశించి నీరంతా తీయగా మారిపోతుంది. అదే విధముగా మన హృదయమనే పాత్రలో అడుగుభాగమున దైవత్వమనే చక్కెర ఉంటుంది. పైభాగమంతా ప్రాకృతమైన విషయాలతో నిండి ఉంటుంది. ప్రాకృతమైన విషయములే నీరు. ఈ నీటిలో ఎట్టి రుచి లేదు కాని బుద్ధి అనే స్పూను దానిలోవేసి, భగవచ్చింతన అనే దానిని కలిపినప్పుడు అడుగున ఉన్న దివ్యత్వమనే చక్కెర సర్వత్రా వ్యాపించిపోతుంది. ఇదే సాధన. ఈ సాధనకు మనము ఎక్కడో బయటకు పోనక్కరలేదు. పాత్ర మనయందే ఉంటున్నది. దివ్యత్వమనే చక్కెర మనయందే ఉంటున్నది. బుద్ధి అనే స్పూను మనదగ్గరే ఉంటున్నది. ఎందుకు వెతకాలి? ఎక్కడకు మనం పోవాలి? ఎక్కడ మనం అన్వేషణ జరపాలి. ఇదంతా కేవలము ఒకవిధమైన అమాయకత్వము.

త్యాగరాజు శ్రీరామచంద్రుని వెతుక్కుంటూ వెళ్ళాడు. తంజావూరు రాజు అతనిని ఆహ్వానము చేసి సమావేశము జరిపించి పాటలు పాడించాడు. త్యాగరాజు సభను చూచాడు

'ఎందరో మహానుభావులు అందరికి వందనములు'

ఎందరో మహానుభావులుంటున్నారు అందరికి నావందనములని ప్రారంభించాడు. ఈ విధంగా సమావేశమును తన్మయత్వములో ముంచివేశాడు. అతనికి డబ్బు ఇవ్వటానికి వెళ్ళాడు తంజావూరు రాజు. చూచాడు దాన్ని. 'నిధి చాలా సుఖమా ఈశ్వర సన్నిధి చాలా సుఖమా! నిజముగా తెలుపవె మనసా!' అని ప్రశ్న వేసుకున్నాడు. నాకు అక్కర లేదన్నాడు. ఒక పల్లకి ఇచ్చి ఊరికి పంపుతున్నాడు తంజావూరు రాజు. గొప్ప రాజపల్లకిలో నున్న త్యాగరాజును చూచారు దొంగలు. ఇతని దగ్గర డబ్బు ఉంటుందని తరుముకుంటూ వచ్చారు. పల్లకి మోసేవారు చెప్పారు 'దొంగలంతా వెంటాడుతున్నారు మనలను చంపి వేస్తారేమో' అన్నారు. "మనకెందుకురా భయము? మన దగ్గర భయపడే ధనము ఏమాత్రము లేదు. ధనమున్న వానికే భయము. గుణమున్నవానికి భయమేమిటి? మనలో గుణమే గానీ ధనము లేదు. భయపడకండి" అన్నాడు. కొంతసేపటికి పరుగెడుతున్న దొంగలు త్యాగరాజు పాదములపై పడ్డారు, రక్షించమని ప్రార్థించారు. "ఎవరి నుంచి రక్షించాలి? ఎందుకోసం రక్షించాలి? మీకే ఆపద కల్గింది?" అని ప్రశ్నించాడు త్యాగరాజు. ఎవరో ఇద్దరు అంబులను పట్టుకొని మమ్ములను తరుముకుంటూ వస్తున్నారు అన్నారు. రాముడు ఎక్కడో పోయినాడని వెతుకుతూ పోయిన త్యాగరాజు ఈ దొంగలు వచ్చి చెప్పిన తక్షణమే అనుకున్నాడు, 'ముందువెనక ఇరుప్రక్కల తోడై ఉన్నావా ఓ రామా! నీవు నావెంటనే ఉండినప్పటికి నేను ఎక్కడెక్కడో వెతుకుతూ పోయాను', అని. ఆ దొంగలు చెప్పటం వలన తాను గుర్తించాడు, తనయందే ఉన్నాడని. ఇలాంటి మహనీయులను తనవెంటనే ఉండి రక్షిస్తాడు భగవంతుడు.

రామ నన్ను బ్రోవరా, రామ నన్ను బ్రోవరా
లోకాభిరామ నన్ను బ్రోవరా రామ నన్ను బ్రోవరా!

ఓరామా నన్ను కాపాడు అని మైమరచిపోయాడు. అనగా తనయందే ఉన్నాడనే సత్యము గుర్తించుకునేంతవరకు బయట ప్రపంచములో వెతుకుతూ ఉంటాడు సాధకుడు. భగవంతుడు నా జంటనే ఇంటనే వెంటనే ఉంటున్నాడు అనే సత్యము గుర్తించుకున్న తరువాత ఇంక ఎట్టి సాధనలు తాను చేయనక్కరలేదు. అలాంటి తత్త్వము ప్రతి వ్యక్తి చక్కగా అర్థము చేసుకోవాలి.

srisathyasaivachanamrutam

అందరియందు ఉండిన పరమాత్ముడొక్కడే!

నీవే దైవముగా ఉంటున్నావు. నీ హృదయములోనే దైవము ఉంటున్నాడు. దైవము యొక్క స్థానము నీ హృదయమే. దేహమే దేవాలయము. అందులోనే దైవత్వము ఉంటున్నది. దైవత్వము మనయందే ఉంటున్నది. ఈ సత్యము ప్రతి ఒక్కరు కనుక్కోవాలి.

పరుల దూషణ చేయ పాపఫలంబబ్బు
విడువదెన్నటికి విశ్వమందు
పరులు పరులు కాదు పరమాత్ముడేయగు.

పరులు పరులు కాదు పరమాత్ముడే. ఎవరిని మనం దూషించకూడదు. ఎవరిని మనం విమర్శించకూడదు. ఎవరిని మనము అవమాన పరచకూడదు. కారణం ఏమిటి? అందరియందుండిన పరమాత్ముడొక్కడే. ఇట్టి దివ్యత్వము మనము తెలుసుకొన్న తరువాత ఎందుకు మనము ఈ విచారమునకు చోటు ఇవ్వాలి. కనుక మనము ఏ వ్యక్తిని చూసినా ప్రేమించి వారికి తగిన గౌరవముతో పంపాలి. ఒక చిన్న ఉదాహరణము.

స్వామిది వేయి తల్లుల ప్రేమ

ఇప్పుడు జ్ఞాపకము చేయకూడదు కానీ, స్వామికి ఇచ్చిన మాటను చిన్నపిల్లవాడైనా ఈనాటి వరకు రక్షించుకుంటూ వస్తున్నాడు. మొట్టమొదట మాట్లాడిన పిల్లవాడు సిమ్లా పిల్లవాడు. పది సంవత్సరముల పూర్వము చాలా చిన్నవాడు. ప్రైమరీ స్కూలులో చదువుతున్నాడు. ఆ అబ్బాయి ఈ అబ్బాయి అన్నదమ్ములు. హిమాచల్ ప్రదేశ్‌నుండి తల్లిని స్ట్రెచ్చర్ లో బృందావనమునకు తీసుకువచ్చారు. ఆ పిల్లవానిని ఈ పిల్లవానిని దగ్గరకు తీసుకున్నాను. తల్లితో చెప్పాను. వీరు నా పిల్లలు. నీవు ఏమాత్రం విచారించవద్దు. నీవు ఈ పిల్లల చింతనే పెట్టుకోవద్దు అన్నాను. తల్లి కూడా స్వామికి మాట ఇచ్చింది. నా పిల్లలను సాయిమాతా నీకు అప్పచెబుతున్నాను అని అప్పచెప్పి కన్నులు మూసింది. బృందావనం నుంచి నేను ఈ పిల్లలను తీసుకువచ్చాను. అప్పుడు చాలా చిన్న పిల్లలు. పిల్లవాడు చెప్పాడు. నా తల్లి సాయి ఈ తల్లే ముఖ్యమైన తల్లి అన్నాడు. తండ్రి కూడా అదే విధముగా ప్రామిస్ చేశాడు. అప్పటినుండి ఈ ప్రశాంతి నిలయములో ఇరువురు కంటిధార పెట్టలేదు. ఆ లేత హృదయులైన వారు ఆ

srisathyasai vachanamrutam

ప్రామిస్‌యొక్క ప్రమాణము అంత గట్టిగా పెట్టుకున్నారు. ప్రమాణము ఇచ్చిన తరువాత జీవితములో దుఃఖమనేదే ఉండదు. అదే శరణాగతి. తల్లిపోయింది. తండ్రి కూడా ఎక్కువ రావటం లేదు. స్వామే చూసుకుంటున్నాడని వదలిపెట్టారు. ఉదయము, సాయంత్రము వారిని చూచి యోగక్షేమాలు విచారిస్తున్నాను. అట్టి లేత హృదయులైన పిల్లలలో అంత పరిపూర్ణమైన విశ్వాసము. ఈనాడు ఆ పిల్లవాడు విశ్వాసముపై చక్కగా బోధించాడు. ఆ విశ్వాసము తనయందు నిండి ఉంటున్నది. తల్లిలేని బాధ ఏనాడు వారు అనుభవించలేదు. ఒకనాడు తల్లి జ్ఞాపకం వచ్చిందని వార్డెను నాదగ్గరకు తీసుకు వచ్చింది ఆ పిల్లవానిని. 'స్వామీ! భోజనం చేయటం లేదు ఏడుస్తున్నాడని'. అప్పుడు ఐదు సంవత్సరముల పిల్లవాడు. Ist standard. ఇక్కడికి పిల్చుకొని చక్కగా ఆనందపెట్టి ఇంటర్వ్యూ రూములోకి తీసుకుపోయి ఉంగరం పెట్టి అదిచేసి, ఇదిచేసి, మరపించి మురిపింపచేశాను. అప్పటినుంచి వాడు ఎప్పుడు చూచినా నవ్వటమే! పిల్లల హృదయాలు అంత పవిత్రంగా ఉంటాయి. పెద్దలైనవారు అటువంటి ప్రేమను గుర్తించుకోలేకపోతున్నారు. ప్రేమ విషయము ఇంత పవిత్రముగా ఉంటుంది. ఇంత ధైర్యసాహసముల నందిస్తుంది. వేరొక ప్రదేశములో ఈ పిల్లలు ఉండగలిగే వారా! స్వామి దగ్గర కాబట్టి వారు ఉండగలిగారు. వేయి తల్లులప్రేమతో చూస్తుంటాడు స్వామి. ఈ సత్యమును గొప్ప త్యాగులు కూడా గుర్తించుకోలేరు. ధ్యానము చేస్తారు. జపములు చేస్తారు ఏమి ప్రయోజనం? అభిమాన మమకారములచేత కృంగిపోతుంటారు.

ప్రపంచములో ఒక్క మాటను తీసుకొని నిశ్చింతగా జీవించండి. ఏమిటి ఆమాట? ప్రేమ ఒక్కటే. ప్రేమ ఒక్కదానిని మనం పెంచుకున్నామంటే అన్ని బలములు మనకు లభిస్తాయి. భుజబలము, బుద్ధిబలము, దేహబలము అన్ని బలములు మనకు ఆవిర్భవిస్తాయి. లోకములో మనకు ఏ శక్తి కావాలో అన్ని శక్తులు దానిలోనే ఉంటాయి. బంగారు మన చేతిలో ఉంటే అనేక రకాల నగలు చేయించుకోవచ్చు. దైవానుగ్రహమునకు పాత్రులైన వారు దేన్నైనా సాధించగలరు. దైవాన్ని సాధించినవారికి ఏదికావాలి, దానికంటె ఎక్కువ. దైవముయొక్క తత్వమును చక్కగా గుర్తించి, వర్తించాలి. ప్రపంచములో ఏ సాధనలు చేయనక్కరలేదు. మనలో ఉన్న దుర్గుణములు దూరం చేసుకుంటే చాలు. అందరి యందు నేను ఆశించిన దైవమే ఉన్నాడనే విశ్వాసము పెంచుకోవాలి. అటువంటి ఏకాత్మభావము విద్యార్థులు పెంచుకోవాలి. ఈ ఏకాత్మ తత్వమును

sri sathyasai vahini vachanamrutam

మనం పెంచుకున్నప్పుడు దేనినైనా మనము సాధించవచ్చు. ధనకనక వస్తు వాహనాదులు వచ్చిపోయేవి మాత్రమే. అయితే అవికూడా లోకమునకు ఉండవలసినవే.

ఏ చిన్న విషయమునుండి పెద్ద విషయము వరకు నేను స్వయంగా చూచుకుంటూ ఉంటాను. మీరు తెలుసుకోలేరు. ఏదో పలకరించలేదే అని అనుకుంటూ ఉంటారు. ఏచిన్న విషయమైనా వార్డెనును పిలచి నేను అడుగుతుంటాను. ఇన్ని రకములైన బాధ్యతలుండినా ప్రతి పిల్లవానిని గురించి విచారిస్తుంటాను. కానీ ఈ విశాల హృదయము లేని పిల్లలు నావైపు చూడలేదే అనుకుంటారు. నేను అందరిని చూస్తున్నాను. ఇప్పుడు మాట్లాడిన పిల్లవాడు 'ఒక తల్లి పోయింది వేయి తల్లుల ప్రేమ చిక్కింది' అన్నాడు. ఈ విధంగా ధైర్యముతో ఎవరు చెప్పగలరు? అందువలననే ప్రారంభించే సమయంలో my mother Sai అన్నాడు. అలాంటి విశ్వాసమే వారిని సంరక్షించి అన్ని విధముల జయము చేకూరుస్తుంది. ప్రేమతత్త్వము విజయాన్ని ఆకర్షిస్తుంది. కనుక ఒక్క ప్రేమ తత్త్వాన్ని పెంచుకోండి. ఈ ప్రేమతత్త్వము పెంచుకుంటే సర్వవిధముల జయము సాధించగలరు.

భగవంతుడు మీనుండి ఆశించేది ముఖ్యంగా క్రమశిక్షణ

మరొకటి. ఈ క్రమశిక్షణ మీరు పాటించాలి. నిన్నటి దినము మీకు చెప్పాను. ప్రేమతో పలకరించండి. ప్రేమతో సంభాషించండి. కఠినమైన మాటలు ఉపయోగపెట్టకండి అని చెప్పాను. కొన్ని నెలల నుంచి ప్రశాంతినిలయములో డిసిప్లిన్ తగ్గిపోయింది. భజన జరిగిన తక్షణమే లేచేవారి అల్లరి ఘోరంగా ఉంటున్నది. నేను సెలెక్ట్ చేసి కోరికల రూముకు పోయినప్పుడు వరండా లోనివారు, బయటి వారు మార్కెట్టులో లేచినట్లుగా లేచి ఒకే అల్లరిగా ఉంటున్నది. సమావేశము జరిగిన తరువాత సమావేశములో స్వామి చెప్పిన విషయములను మననము చేసుకుంటూ పోవాలి గానీ మాటలు చెప్పుకుంటూ కాదు పోవటం. ఇటువైపు ఆడవారు, అటువైపు మగవారు ఒక గోలగా పోతుంటారు. ఒకేశబ్దము మాటలు, మాటలు. కేవలము ఈ ఆవరణమునందే కాదు, ప్రశాంతి నిలయమందే కాదు, ఏఒక్క రోడ్డుకాదు, ఎక్కడా అధికంగా మాట్లాడకండి. discipline మన shadow వంటిది. నీవు ఎక్కడకు వెళ్లినా నీ shadow మాదిరి నీవెంటనే రావాలి నీ discipline. ఈ ఆవరణమునందే కాక బయట రోడ్డుపై

srisathyasaivachanamrutam

కూడా పాటించాలి. భగవంతుడు ముఖ్యంగా ఆశించేది discipline. ఈ సమావేశము ముగిసిన తరువాత వెళ్ళే సమయములో నిశ్శబ్దంగా ఉంటుండాలి. భజన తరువాత నిశ్శబ్దముగా మీరు వెళ్లాలి. ఇంటికి వెళ్లిన తరువాత ఇంట్లో విషయములు మాట్లాడుకోవచ్చు. ఏ ప్రదేశమునందు గానీ ప్రశాంతి నిలయమందే కాదు, బయట ప్రదేశములో కూడా మాటలతో పనిలేదు. మాటల చేత దివ్య శక్తిని మనం పాడుచేసుకుంటున్నాము. విన్నదంతా హృదయములో చెదిరిపోతుంది. విన్నది మరచిపోతాం. మగవారు, ఆడవారు ఒకరినొకరు ఏమాత్రము మాట్లాడించకూడదు. మాట్లాడవలసిన అవసరముంటే ఇంటి దగ్గర మాట్లాడు. బజారునందుగానీ, ఆవరణయందుగానీ ఒకరికొకరు మాట్లాడకూడదు. అంతేకాదు, కొందరు పెద్దలు విద్యార్థులకెదురుగా కూర్చుని మాట్లాడుతుంటారు. ఇది Bad idea. పిల్లలముందుగా ఆదర్శవంతముగా ఉండాలి. ఆ విధమైన నిశ్శబ్దము మనము కాపాడుకొన్నప్పుడు నిశ్శబ్దములోని శబ్దమే బ్రహ్మ. నేటి నుండి ఈ డిసిప్లీన్ కొంతవరకు పోషించుకుంటూ రండి. కఠినమైన మాటలు ప్రవేశపెట్టకండి. నిన్ననే చెప్పాను. అందరు ప్రేమమయంగా ఉండాలి. ఆ ప్రేమయే మన ప్రాణముగా భావించుకోవాలి. ఈ ప్రేమయే దైవంగా విశ్వసించాలి. ఆ ప్రేమను వ్యర్థము చేస్తే దైవమును వ్యర్థము చేసినట్లవుతుంది. ప్రేమతో మాట్లాడి దయా సాహసముల చేత మన జీవితము గడుపుకుంటూ దైవత్వము చింతించుకుంటూ కాలమునే మనము మరచిపోయే స్థితికి రావాలి.

1996 జూలై 5వ తేది సాయికుల్వంత్‌హాల్‌లో భగవాన్ దివ్యోపన్యాసం

sri sathyasaivachanamrutam